

Intézményvezetői program

Emberi Erőforrások Minisztere

részére

**Monori Jászai Mari Általános Iskola
intézményvezető**

beosztás ellátására vonatkozó pályázatára

Készítette:

Magócsi László

2018. március 25.

„... valójában ez a legfontosabb és egyetlen fontos dolog e sártekén. Az élet fejlődés, nem magunkért vagyunk, hanem gyermekeinkért, s egész jelenünk csekélység. Születés és növekedés: ebben a két szóban benne van az egész emberiség minden fontos ügye: **a mai nemzedék célja a jövő nemzedék jobbá nevelése, s a mai ember olyan valami, amit fölül kell múlni**: mit tettetek, hogy fölülmúljátok?

...Néztétek-e a most nyúló, serdülő, szórakozott fiút? Homlokán az első pattanások; szeme, míg ti a *piritről* beszéltek neki: bután messze mered: tudjátok ki ő? A nemzet reménye! A jövő reménye!

... S még egyszer idézem Nietzsche szavait: - Mit törődöm veletek, ti jelenlegiek? A jövő országába nézek, gyermekeim országába.”

Babits Mihály (1908)

Tartalomjegyzék

Vezetői és nevelői alapelveim.....	4. oldal
Helyzetértékelés.....	5. oldal
Szervezet.....	5. oldal
Működés.....	5. oldal
Költségvetés	6. oldal
A Jászairól.....	6. oldal
Intézményvezető beszámoló 2016/2017.....	7. oldal
Észrevételeim.....	9. oldal
Vezetői program.....	10. oldal
Szakmai önéletrajz.....	16. oldal
Zárógondolat.....	19. oldal
Nyilatkozatok.....	20. oldal
Mellékletek:	
Szülői jellemzés	
Munkatársi jellemzés	
Általános iskolai tanár oklevél	
Közoktatási vezető oklevél	
Munkáltatói igazolás	
Erkölcsei bizonyítvány	

61

Vezetői és nevelői alapelveim

Az iskolaigazgató fő feladatai: **nyugodt**, derűs és nyitott **pedagógiai légkör** biztosítása; jól tervezett, hangsúlyozott célok állítása; **jól működő értékelési rendszerek** követése; az iskolai programok koordinálása; **magas elvárások** a tanárokkal és a diákokkal szemben a **támogatás** jegyében. Az iskolaigazgatói szerepet **háttérpozícióként** fogom föl: Érdekegyeztető és -érvényesítő felelősként biztosítom a rábízottak testi, lelki, szellemi, közösségi kibontakozásának feltételeit.

Munkámban – akár intézményt, akár iskolai osztályt vezetek – elsősorban az **emberi kapcsolatokra** építek. Tapasztalataim szerint az **elkötelezettség, az összetartás és az emberség** lehet a hatékony és erkölcsös működés alapja.

Pedagógusként a gyermek **érzelmi hálójának fejlesztését** fontosabbnak tartom a tények, számok, adatok megtanításánál. A **vegyes képességbeli tanulócsoportokat** részesítem előnyben a nívócsoportokkal szemben, ha a feltételek adottak. Az integráció személyi és tárgyi feltételek nélkül valójában hátrányos megkülönböztetés.

Az iskola alapvető kérdése szerintem: **Hogyan tudjuk a legjobb, legtöbb segítséget adni a jövő nemzedék boldogulásához?** A választ megadni, a célokat kitűzni az intézményvezetőnek és a tantestületnek együtt kell. Az út tartása, a /rész/eredmények mérése, a szükséges korrekció végrehajtása a vezető felelőssége.

Amit kolléganőimtől tanultam: A javaslatok hasznosságát nézem, és a problémák lehetséges **nyer-nyer** megoldását.

Az idő majd minden sebet begyógyít... Sajnos nem! Ha nincs **egyértelmű kommunikáció** egy bizonytalan vagy nehéz időszakban, a kollégák /tanulók, szülők.../ később sem fogják elfelejteni az őket ért valós vagy vélt méltánytalanságot. **A nehéz helyzetekben a négyszemközti megbeszélés és a valós, őszinte, ráadásul hihető és részletes indoklás nem maradhat el.**

Helyzetértékelés

A szervezet: **Monori Jászai Mari Általános Iskola** 037755; 2200 Monor, Jászai Mari tér 1.
Az intézmény alapító szerve az Emberi Erőforrások Minisztériuma.

Működés

A 1. sz. Általános Iskola 1990-től működik a Jászai Mari téri épületben, és 1999 novemberétől viseli a Jászai Mari Általános Iskola nevet. Fenntartója jelenleg a Monori Tankerületi Központ. Alapító okirata szerint az intézmény a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ (Monori Tankerületi Igazgatósága) által megállapított költségvetés alapján önálló gazdálkodási jogkörrel rendelkezik. Az intézmény önállóan rendelkezik a költségvetés kiemelt előirányzatai felett – személyi juttatások, munkaadókat terhelő járulékok, dologi kiadások, felhalmozási, felújítási kiadások – vonatkozásában. Feladatai: **nappali rendszerű általános iskolai oktatás alsó és felső tagozaton; sajátos nevelési igényű tanulók integrált nevelése-oktatása; napközi otthonos ellátás, iskolaotthon, egész napos iskola.** Beiskolázási körzete Monor telepi városrésze.

Költségvetés

Az általam kapott dokumentum alapján a bevétel 2017. évi előirányzata 174 518 000 Ft. Ebből terembérletként előirányzott 2 466 000 Ft, amelyből az első nyolc hónap teljesítése 81 000 Ft, vagyis 3,3%. A költségvetési kiadás 2017. évi előirányzata 184 018 000 Ft. Intézményi bankszámla tudtommal nincs, házipénztár az SZMSZ szerint van, a valóságban nincs, bár korábban egy ideig volt.

A költségvetés alapja a **feladatfinanszírozás**. Az elmúlt egy évben több beszélgetésem volt e témában. Összességében úgy vélem, ez nem az iskola, hanem a tankerület költségvetése, amelyet átad /lead/ az intézménynek, és az iskola az alkufolyamatban kevésbé vesz részt. Az intézményvezető rendelkezésére álló mozgásteret az iskola javára teljes egészében ki kívánom használni. A jogköreimet és feladatköreimet 100%-ban kihasználva kívánok gazdálkodni, hogy ne csak költsük a pénzt, hanem az iskolában **törekedjünk a bevételek és kiadások egyensúlyára**. Ugyanakkor a fenntartó felé is **partner leszek a hatékony kapacitásfelhasználásban**.

A Jászairól

A jászais tantestület évtizedek óta végez színvonalas pedagógiai munkát, és nagyon jól ágyazódott be a telepi városrész (sőt Monor és a környék) lelkületébe.

Ha emlékeznek, ezt így fogalmaztam meg fél évvel ezelőtt Hamvas Bélát segítségül hívva: „A közösség ruganyosabb, az élettől puhább... Ez az oldott és megoldott közösség... Íme így olvad együvé a család, a kaszt, a gazdag-szegény.” /H. B. szerint a délnyugati gényusz szikrái/ Ahol mindenki ismer mindenkit. Ahol az élet intenzív, mégis mértéktartó. A társadalmi osztálynak, felekezetnek, egyéb érdekkülönbségeknek a realitása sokkal kisebb. A központ nélküli, néhány ezres lakosságú város, sok tavacskával, vízzel teli árokkal és diófákkal, és udvarházszerű épületekkel is, mint amilyen maga az iskola is.

A tantestületnek korábban is megvolt ez az **erkölcsi és szellemi sugárzása**, Patkós igazgató úr azért is tudott nagyon hatékony lenni, mert erre a régi alapra helyezkedve mutatta fel az intézmény **hiteles nevelő-oktatói, sőt művészi-értelmiségi szakmai attitűdjét**. Az érzelmekre ható kommunikációs csatornákon nagyon jó marketinggel tudta azt bemutatni, hogy ebben az iskolában értelmiségiek, pedagógus szakemberek végzik az oktató-nevelő munkát. Az iskolai dokumentumok **formailag** nagyon alaposak, és összhangban álltak igazgató úr szellemiségével.

Százzal több tanuló van, mint hét évvel ezelőtt, ami azt mutatja, **az iskola élvezi a közösség bizalmát**. Az iskolai dokumentumokat és az eseménynaptárt áttanulmányozva a minőség, a színvonal és a hagyomány a helyi közösségnek, mint megrendelői körnek való magas megfelelést jelenti, de az ezzel járó nagy külső nyomást igazgató úr, mint erős vezető ellensúlyozni tudta, és emiatt **az abszolút mércének is meg tudtak felelni**. Az iskola tehát elindult és nagy lépéseket tett a **pedagógiai műhellyé** válás felé.

Intézményvezetői beszámoló 2016/2017.

A működésre jellemző legfontosabb adatok: A 2016/2017. tanév intézményvezetői beszámolója szerint ebben az időszakban új kolléga már nem került a tantestületbe. A továbbképzéseken részt vevő nevelőkre jutó átlagos összeg fejenként a tanévben 7 000 (hétezer) magyar forint volt. A költségvetés bevételét növelő beadott pályázat nem volt.

A pedagógiai munka értékelése: A tanulmányi átlageredmény az elmúlt három évben 3,95-ről 4,21-re nőtt. Első évfolyamon a tanulók közel fele kitűnő, a többi évfolyamról nem szerepel adat a táblázatban. Az iskola nyolc tanulója kapott elégtelen osztályzatot, mindannyian 1-1 tantárgyból. 307 tanuló vett részt valamilyen korrepetáláson. A magántanulók létszáma 4 fő, közülük hárman végezték el eredményesen a tanévet. Az iskolába járás alól történt felmentésük okai között egészségügyi és szociális problémák szerepelnek. A 21 nyolcadikosból tízen gimnáziumban, négyen szakgimnáziumban, heten szakközépiskolában tanulnak tovább. A hatodikos tanulók közül senki nem folytatja tanulmányait 6 évfolyamos gimnáziumi osztályban. A tavalyi tanévben 55 első osztályos tanuló beiskolázása történt meg. Felsőbb évfolyamokon is jellemző új tanulók érkezése. A sajátos nevelési igényű tanulók száma 42 fő, a beilleszkedési-, tanulási-, magatartási nehézséggel küzdőké 32 fő. Célzott ellátásuk gyógypedagógiai és fejlesztőpedagógiai órák hiánya miatt nem valósult meg. A veszélyeztetett tanulók száma 15 fő, a hátrányos helyzetűeké 24 fő, ebből halmozottan hátrányos helyzetű 10 fő. A gyermekjóléti szolgálat felé 7 tanulóval kapcsolatban történt esetjelzés. A gyermeknevelés támogatására kértek támogatást a szakemberektől. Az egy főre jutó mulasztott órák száma összesen 79 óra, vagyis körülbelül 2 és fél hét. Az igazolatlan órák száma 16 volt, ezt nagyrészt egy tanuló hozta össze.

A munkatervben szereplő, kiemelt fejlesztési területek és azok megvalósulására tett intézkedések: A leírás szerint a hangsúlyt a kompetencia alapú oktatásra fektették, differenciált feladatokkal, kooperatív technikák alkalmazásával. **Fontos feladat a személyiség- és közösségfejlesztés.**

Ellenőrzések: Az igazgató és igazgatóhelyettesek rendszeresen látogattak órákat. A munkaközösség vezetők havi rendszerességgel ellenőrizték a dokumentumokat.

91

Iskolai programok: Iskolai ünnepek, nemzeti ünnepek (Aradi vértanúk, 56-os forradalom, karácsony stb.) "Tök jó nap", Márton napi vigadalom, Adventi készülődés, karácsonyi bolhapiac, Magyar Kultúra Napja, Farsang, Tanulmányi kirándulások, "Ép testben ép lélek", DÖK nap.

Problémák, javaslatok: Nagy igény mutatkozik **gyógypedagógus és fejlesztő pedagógus** munkájára. Ideiglenes megoldásként az egyik gyógypedagógus végzettségű tanítónő ellátott néhány SNI-s diákot. A BTMN-es gyerekek felzárkóztató foglalkozásokra jártak. A jövő tanévben tervezik egy kolléganő beiskolázását, fejlesztőpedagógus végzettséget kíván szerezni.

Tanulmányi versenyek és sportversenyek: Bibliaismereti vetélkedő (városi verseny) II. helyezés; Sakkverseny (városi verseny) I. helyezés; Hon- és népismeret verseny (városi verseny) II. helyezés. A tanév során minden városi és területi sportversenyen részt vettek, melyeken a tanulók szép eredményeket értek el. (Városi váltó futóverseny I.-II. helyezés, Kosárlabda Diákolimpia II. helyezés, Területi Atlétika Többpróba III. helyezés.)

Észrevételeim az intézményvezetői beszámolóról

Minden sor sok-sok kérdést nyit ki, amelyekről oldalakat lehetne írni. Belső információk híján nem kívánok részletes reflexiókat megfogalmazni, pláne nem kritizálni.

Sok oka lehet annak, hogy **nem íródott pályázat** az intézményi költségvetés gyarapítására.

Soknak tűnik a **magántanulók száma** is, ám ez esetben sem kívánom minősíteni a helyzetet, mert nem ismerem a konkrét ügyeket. A rövidke megjegyzés mögött: „...*szociális helyzet miatti munkába állás; stb.*„, minden bizonnyal Illyés Gyula-i sorstanulmányok várnak alapos feltárássra. A gyermekkori munkában és kiszolgáltatottságban érintett Jászai Mariról elnevezett általános iskola intézményvezetőjeként érzékenyen fogom az ilyen ügyeket kezelni.

A **kompetencia alapú oktatás, differenciálás, kooperatív technikák** fontosságáról szóló résszel egyetértek, sajnos erre vonatkozó mérésnek, számszerűsített eredménynek nem találtam nyomát. Még annyit, hogy igazából mindegy, minek nevezzük, az együttműködés /kooperativitás/ szerintem sokkal több, mint technika, inkább rendező elv.

42 sajátos nevelési igényű, 32 beilleszkedési-, tanulási- és magatartási zavaros tanuló **nem vagy hiányosan kap fejlesztő/rehabilitációs ellátást**, pedig ez alapfeladat az Alapító Okirat szerint. Nem vagyok gyógypedagógus, de a jelenlegi osztályomban 35% felett vannak sajátos nevelési igényű tanulók. Az a tapasztalatom, hogy a szabadidős, művészeti foglalkozások, amelyekből a Jászaiban is bőven van, szintén fejlesztőleg hatnak, ha nem is célzottan, inkább általánosságban; így részben pótolják a SNI-s rehabilitációs órákat és a BTM-es fejlesztő foglalkozásokat.

A „pedagógus továbbképzés” sorok mellett nem tudok elmenni szó nélkül: A tantestület egy tagjának továbbképzésére jutó összeg tanévenként 4 516 (négyezer-ötszázötvenhat) forint és 13 (tizenhárom) fillér. / Erre jön ki a 7000 Ft/fő 20 pedagógus esetén egy tanévben. / Ezért írtam az előző két pályázatomban - és írok most is, egy **pedagógus továbbképzést támogató alapítvány** létrehozásának szükségességéről.

GI

Vezetői program

Emberi, eredményes és az erőforrásaival jól gazdálkodó iskola.

„A köznevelési intézmény vezetőjének feladata az intézmény szakszerű és törvényes működtetése, a takarékos gazdálkodás, a munkáltatói jogok gyakorlása és döntéshozatal az intézmény működésével kapcsolatban minden olyan ügyben, amelyeket a jogszabály nem utal más hatáskörbe.” – áll a kiírásban. Mindezeket nagyon fontosnak tartom, kinevezésem első percétől koncentrálni fogok ezekre a területekre.

Egy évvel ezelőtti pályázatomban külső, laikus pályázóként pozicionáltam magam. Úgy éreztem, a feladatom nem az, hogy részletesen elemezzem a helyzetet, hanem hogy az esetleges többi pályázóval szemben felmutassak egy önálló alternatívát. /A belső és külső pályázókat összevetve még mindig az enyém volt a legátfogóbb, legmélyebbre ható elemzés és terv./

Fél évvel ezelőtt már egy egyszerű gesztusnál többre törekedtem. Igyekeztem figyelembe venni az iskola és a fenntartó találkozásaink alkalmával megfogalmazott igényeit. Jeleztem, hogy munkánkat az abszolúthoz kell mérni, és nem olyan részleges és viszonylagos értékekhez, mint például a népszerűség. Köszönöm őszi pályázatom a tavaly tavaszhoz képest kétszeresére nőtt tantestületi és dolgozói támogatását. Ebből azt szűrtem le, hiszen vezető akarok lenni, hogy megérezték, e töredékes formában is hatékony tanácsadó tudok lenni, és megnyugtató befolyásom van azokra, akikkel együtt dolgozom.

Ezeket kívánom néhány további gondolattal kiegészíteni, hiszen már kétszer találkoztunk. Messzebbre látok, és merek egyértelműen fogalmazni. Az eddig tapasztaltakból, valamint az intézményi dokumentumok elemzéséből azt érzékelem, hogy a Jászai belső fejlődési válságban van, melynek legfőbb tünete, hogy a tervezetten, egy év hosszabbítás után nyugdíjba vonult igazgatója nem nevelte ki az utódját. Szeretném, ha tisztán látnánk, hogy ez meg kellett volna történnie, és nem véletlenül alakult így.

Ebben a helyzetben a magam részéről eredménynek tartottam, hogy megismerhettem a tantestületet működés közben, és számtalan pozitívumot és közös vonásunkat találtam meg. A tantestület egységes, vagy legalábbis tud egységes lenni. Most megint ezt kérem, csak egységes támogatás formájában, amely, úgy vettem észre ősszel, alakul. Energikus. Még ha első alkalommal az én pályázatommal szemben is. Ezt az energiát egy medervágással az iskolai és pedagógiai célok szolgálatába lehet állítani. Üdítő volt ezt megtapasztalni, hiszen sok enervált tantestületet ismerek, és biztosan nem vagyok ezzel egyedül. Igényes, nem éri be a kevéssel. Ennek szellemében könnyű lesz a pedagógiai program és a többi intézményi alapidokumentum halasztást nem tűrő átdolgozása. Legjobb pillanataiban alku nélkül kifejezi az ellenvéleményét. Közösségi szervezatként egészséges idegrendszerrel bír.

A bemutatkozás számomra is sikeres volt, abban az értelemben, hogy a gyakorlatban is be tudtam / tudom mutatni kitartásomat, elkötelezettségemet, pozitív hozzáállásomat és szakmai önéletrajzomban hangoztatott vezetői képességeimet. Tapasztalhatják, hogy következetesen és megbízhatóan nyújtom be pályázatomat, amikor kiírják.

A korábbi pályázataimban megfogalmazottakat fenntartom. Úgy érzem, az én véleményemet, elképzeléseimet igazolják úgy a 2016/2017 tanév végi iskolai beszámolók, mint az országos hetilapokban és szakfolyóiratokban tavaly április óta megjelent oktatási témájú esszék, riportok, interjúk. (Csépe Valériától Radó Péterig, A HVG-től a Mindennapi Pszichológián át a Figyelőig, erre – az oldalszámot növelendő - nem kívánok részletesen kitérni.)

A 2018/2019-es tanévben semmilyen átszervezést, új intézkedést nem kívánok bevezetni. Ebben az iskolában minden megvan, ami egy jó iskolához kell. Egyetlen dolog hiányzik, és ez a vezetés. Egy év után kezdhetünk az új tapasztalatok között rendet rakni: Mikor, hol, mi, hogyan, miért történik? Kidolgozzuk a folyamatokat: Mi történhet? Ezekre forгатókönyveket írunk. A munkaköröket ennek megfelelően újra meghatározzuk. Megbeszéljük, mit fog jelenteni mindezek betartatása. Folyamatosan figyeljük és igazítjuk.

41

Egy fő célt fektessünk le. A részcélokat, feladatokat, tevékenységeket következetesen ebből vezessük le. 49 érték ne legyen egyszerre fontos. A pedagógiai programból derüljön ki, hogyan lesz az iskola képes a minőség folyamatos javítására, legyen leírva a munka értékelése, ahogy az a valóságban történik. Legyenek kiolvashatók a valós pedagógiai problémákra keresett célok, értékek, eredménykövetés. Az összbenyomásom az, hogy jelenleg ezek hiánya miatt a pedagógusok roppant nagy egyéni erőfeszítéseinek jelentős része elveszik.

Például az eseménynaptár idén is olyannyira tele van, hogy az az érzésem, mintha egy teljes tanéven át tartó folyamatos Jászai-napokban élne az iskola. Ugyanakkor a pedagógiai programban hagyományápolási feladatként megadott „névadónkról való megemlékezés (február 24.)” hiányzik belőle. Nem új programokat szeretnék, hanem a meglévőket rendszerbe szervezni. Véleményem szerint amellet, hogy kötelességünk Jászai Mari emlékeinek kutatása, sírjának látogatása, a Jászai család ma élő tagjainak (ifj. Jászai Lászlóról tudok közülük) megismerése; gazdag életműve lehetővé teszi, hogy köré szervezzük az iskolai életet. Petőfi kultuszának ápolásától kortársainak kiemelt tanításáig, Bánk bántól az önálló gondolkodásra nevelésig, ászári szülőházának és rábatamási emlékszobájának meglátogatásától a mi monori telepi környezetünkben élő rászorulók (- első példaként elmagányosodott, idős emberek, második példaként az általános iskolát elvégzett ám kallódó fiataljaink) segítségéig.

Szeretnék mindenkit megismerni, sok órát látogatni, elemezni, sokat beszélgetni, sokat kérdezni. Az iskolai munkaszervezet hierarchiája nagyon lapos. A tantestületben minden tag diplomás, és ráadásul ezek a diplomák nagyjából egyformák. Ezért is a munkaidőm hatvan százalékában órát látogatni és beszélgetni fogok. Kinek mi a fontos? Milyen tapasztalat alapján? Mindezt akár a sok elkötelezettséget csökkentő ellenőrzés rovására.

A legfontosabb cél szerintem is a pedagógiai programban megfogalmazott gyermekközpontú iskola: Visszaadni, lehetővé tenni a az elmúlt évtizedekben elvett felhőtlen gyermekkort; a kötődést, mint készséget megtanítani és fejleszteni, amelyből a felnőttkorban ki tud nőni az elevenségből a motiválhatóság, a kíváncsiságból az alkotásvágy, a kapcsolatteremtésből az együttműködés; hogy aztán egy ingatag és a jövőben még ingatagabbá váló világban tudjanak nagy életkedvvel élni és boldogulni gyermekeink. Nem nyugodhatunk bele, hogy tömegesen vesznek el gyermekeink az iskolában. Egyik felük nem hajlandó cipelni az iskolai terheket, a másik cipeli, és lelkileg szinte belerokkan.

A magatartási problémás (agresszor és vagy áldozat) tanulókat ki szereti otthon és az iskolában? Hogyan mutatjuk ki feljük az elfogadást? Csak akkor várhatunk tőlük változást, ha az elfogadáson belül vannak. Szeretném tisztázni, mert sajnos mindkétszer elferdítve hallottam a véleményezésen vissza: Nem a tanulóknak kell elfogadniuk az agressziót, hanem a nevelőknek a tanulókat.

A beszámolómban, munkatervben, pedagógiai programban oly sokszor megfogalmazódó fegyelem/fegyelmezés témakörben is markáns véleményem van. Mielőtt fegyelmezni kezdünk, tudnunk kell, mit fog szolgálni a fegyelem? Ha az információközlést és a tanári magyarázatot, akkor fölösleges dolgoznunk rajta, mert azokat az agy úgyis törli. Ha az élményt, tapasztalatot, azonosulást /Uzsalyné Pécsi Rita terminológiája/, akkor igen, szükség van a fegyelemre.

Ha fegyelmezett tanulókat akarunk nevelni, át kell gondolni, hogy ezzel mi a célunk. Más módszereket és eljárásokat kell alkalmazni, ha öntudatos alkalmazottakat, és másokat, ha az üzleti tervet fegyelmezetten felépítő és betartó vállalkozókat szeretnénk nevelni. Szerintem ez utóbbira lesz szüksége a magyar társadalomnak a következő évtizedekben, ezért inkább olyan eljárásokat kell az iskolában működtetni, amelyek nem csak az utasítás- és normakövetést alakítják ki, hanem ezen túl és főként az erőösszpontosítás képességét fejlesztik. Eszerint kell számba venni a reaktív és preventív típusú, az iskolai-osztályközösségi-tanulói színtereken alkalmazható fegyelmezési hatásokat. /lásd: Sárosdi Anna: Fegyelem fegyelmezés nélkül/. Ha ezt nem tesszük meg, az eredmény az engedelmeskedő közalkalmazott lesz, aki nem tüntet, nem sztrájkol akkor sem, ha minden béren kívüli juttatást elvonnak tőle, nem fizetik ki a túlóráját, és átlagosnak mondható alapláb mellett az égbe emelik a munkaterhelését.

Hogyan mérjük a célkitűzéseinket és az eredményeinket? Miért íratunk vagy nem íratunk félévi és év végi felmérést? És ha már íratunk, felsőben is minden közismereti tantárgyból: ütemezve, összehangoltan tesszük elkerülve a túlterhelést, vagy a félév utolsó heteiben zúdítjuk a dolgozatokat a gyerekekre? Az éves munka tervezésekor kell figyelembe vennünk a feladatterhelést. Kollégák közötti egyeztetésben már a tanév elején osszuk be, ki mikor íratja a témazárókat. Ha délutáni program van, másnapra ne legyen sem házi feladat, sem számonkérés. A tehetséggondozást is ezen elvek mentén szervezzük meg.

A kompetenciamérés eredményét tartom a legfontosabb iskolai mérésnek: tudást, rendszerező képességet, hatékonyságot, hangulatot, hozzáállást, mindent mér, szemléletes, jól kommunikálható, és még presztízskérdés is. A gyakorláson túl a kompetenciamérést fel kell vezetni úgy, hogy tanulóink ebben az időszakban ne legyenek sem túlhajtva, sem leeresztve, hanem a lehető leginspiráltabban várják a felmérést. Adjuk meg a módját, jöjjenek a tanulók és a nevelők is „szép” ruhában, a szülők kedveskedhetnek a szünetekben büfével. Ez utóbbi ötletet saját gimnazista gyerekeim osztályainak vizsgák alatti ellátását szervező szülői közösségtől vettem, melyet volt jászais szülők vezetnek. E mutatónk javítása az első öt éves tervem fő célkitűzése. Mindegyik hatodikos eredményünk mosolyogjon, újabb öt év múlva a nyolcadikosok eredményei is.

Az iskola leglényegesebb része szerintem a tanítási óra. A jó óra, ahol Németh László szavaival tanár és diák együtt űzik az üvegharang varázslatát. A tanórán kívüli foglalkozások, a közösségépítő órák, délutáni vagy éppen hétfégi programok kellenek, hogyne. A kérdés itt is: Milyen célt szolgál a sok színes program? A tanítási óra védelme, jó színvonalának biztosítása önmagában, öncélként is fontos.

Nem vonom kétségbe a jelszavak fontosságát: nem szakrendszerű oktatás, mindennapos testnevelés, integráció, élménypedagógia, e-napló, harc a lemorzsolódás ellen stb. Csak mindig kérdezzük meg, mi a célunk. És főleg: hogyan? Nem az a kérdés szerintem, hogy klasszikus vagy használható tudást nyújtunk, hanem hogy amit és ahogy tanítunk, az mennyiségben és tempóban illeszkedik-e a gyerek életkori sajátosságaihoz, az agy működéséhez. Frontális munkában is lehet partnernek tekinteni a tanulót, mint ahogy csoportmunkában, kiselőadás közben is kétségbe lehet vonni az autonómiáját. A szigorú és az engedékeny tanár is adott esetben tarthatja alávetett viszonyban; és fordítva: biztosíthatja diákjai számára a személyre szabott figyelmet, az örömet, a biztonságot, a szeretetet.

Hol tanulnak tovább a gyerekeink? Miért ott? Jó ez nekik? Igazi szakmákat tanulnak, amelyeknek várhatóan évtizedek múlva is szükségesek lesznek? Azok a középiskolák mit várnak tőlünk? Mindez összhangban van a tantárgyi felosztásunkkal? Egykori diákjaink pályájának alakulását, felvételi és foglalkozási arányszámaikat első néhány munkahelyükig kell követnünk.

Egy évvel ezelőtti pályázatomban írtam a teljesítményértékelésről, mint olyan témáról, amelyről akkoriban már régen nem hallottunk, de érdemes vele foglalkoznunk. E tanév elején országosan is napirendre került, hogy újra lesz a bérnek egy néhány ezer forintos minőségi bérpótlékként adható része. Ha lesz is ilyen, amíg nem állítunk fel egy mindenki által elfogadott értékelő rendszert, addig az egyenlőség mellett fogok kiállni.

A szülők számára szeretném jelezni: Jelen leszek, elérhető leszek, válaszolok, beszélgetek, visszajelzést kérek, a véleménynek teret adok, és nagyon becsületesen fogom a munkámat végezni.

A beruházások, eszközbeszerzések, felújítások, cserék, tárgyi fejlesztések, a karbantartások, de még a takarítás terén is a lehetőségekhez képest maximalista leszek. Havonta iskolabejárást fogok tartani. Nem lesznek lógó takarólécek, sem tavalyi tülevelektől eltömődött ereszcatornák.

A meglévő alapítványt szeretném még feljebb segíteni. Indítványozni fogom az iskola szülői támogatói egyesületének létrehozását. Egy második alapítványt is szeretnék életre hívni, kifejezetten a pedagógus továbbképzések támogatására és pedagógusi projektmunkák finanszírozására. Legnagyobb szabású, évtizedes távlatú tervem ezen a téren a szombatév megvalósítása iskolánk pedagógusai számára: minden 8 év után egy év fizetés nélküli szabadság, amikor a pedagógus az alapítványtól kapja a fizetésének megfelelő összeget, közben töltődik és tanul.

Az iskola közösségeivel, a tankerülettel, az önkormányzattal, az óvodával, valamennyi oktatási intézménnyel, szomszédainkkal és minden partnerrel – nem is kérdés a számomra, hogy jól ki fogok jönni. Kérem olvassák el volt kollégám és szülőm jellemzését.

Összefoglalva: Emberi, eredményes és az erőforrásaival jól gazdálkodó iskola.

Szakmai önéletrajz

1973. április 5-én születtem Budapesten. Monori származású vagyok, itt végeztem el a Kossuth Lajos Általános Iskolát. A középiskolát Budapesten jártam ki, az **Apáczai Csere János ELTE Gyakorló Gimnáziumban**.

Az érettségi megszerzése után felvételt nyertem az egri Esterházy Károly Tanárképző Főiskola **biológia-környezetvédelem** szakára. Az egyhónapos tanítási gyakorlatot Erdélyben, Székelyudvarhely egyik lakótelepi általános iskolájában, a Bethlen Gábor Általános Iskolában teljesítettem.

Pedagógiai pályafutásom kezdetének 1994 nyarát tekintem, amikor két hónapon keresztül voltam egy lovastábor nevelője, ráadásul középsúlyos értelmi fogyatékos gyerekek táborának szomszédságában. **Paidagógosz:** a gyermeket (lovas)iskolába kísérő, délutáni tevékenységét felügyelő rabszolga.

A főiskola elvégzése után, 1996-ban a szatmári Tiszahát egyik falujában, Milotán, a Széchenyi István Általános Iskolában helyezkedtem el egyéves szerződéssel, mint **biológiatanár és napközis nevelő**.

A szerződés lejártával megkaptam a katonai behívót, és a fegyveres helyett a polgári szolgálatot választottam. Az ezzel kapcsolatos hivatali ügyintézés elhúzódása miatt 1997 nyarától '98 tavaszáig egy mátészalkai természetvédelmi egyesületnél voltam **nyáritáborvezető és szervező**. Turnusokat vezettem szerbiai háborús sérült árváknak, Mátészalka környéki hátrányos helyzetű cigánygyerekeknek, lipótvárosi tizenkét osztályos elitiskola tanulóinak, miskolci nagycsaládok gyermekeinek és másoknak.

A polgári szolgálat 15 hónapja alatt, 1998 márciusa és 1999 júniusa között **angolt tanítottam** a gyömrői Weöres Sándor Általános Iskolában.

1999-től 2001-ig a Monori Művelődési Központban voltam **gyermek- és ifjúsági programszervező**.

2001-ben rövid ideig egy határon túli magyar oktatást támogató közhasznú szervezet, az Apáczai Közalapítvány **pályázati referense** voltam.

2002-től 2009-ig az albertirsai Tessedik Sámuel Általános Iskolában dolgoztam. Természetismeretet, biológiát és erkölcsant tanítottam, osztályfőnök voltam. **2006-ban sikeres pályázat után lettem az iskola igazgatója.** Főbb számaink: 54 fős tantestület, 16 fő technikai dolgozó, 670 tanuló, 250 millió forint költségvetés/év. Büszke vagyok arra, hogy kiemelkedő beiskolázási arányt tudtunk elérni a három albertirsai iskola versenyében úgy, hogy mindhárom intézmény beiskolázási körzete a teljes település volt. Mindeközben a korábban feszült viszonyt is rendezni tudtuk a másik két egyházi fenntartásban működő iskolával.

2009-ben Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának holland-magyar vezetőképző programjában szereztem **közoktatási vezető** szakképzettséget.

A 2009/2010. tanében a ceglédi **Gubody Ferenc Alapítványi Szakképző Iskola pilisi kihelyezett felzárkóztató osztályának voltam a tanára** megbízásos jogviszonyban. A hetedikes osztályban a tanulók átlagéletkora 18 év volt, a létszám 15 fő.

2010-től 2012-ig kényszerű, de hasznos szünetet tartottam tanári pályámon. Ez idő alatt értékesítőként dolgoztam, és két - kevés sikert, ám sok tanulságot nyújtó igazgatói pályázatot adhattam be. Az egyiket **ide, a Jászaiba**, a másikat a csévharaszi Balla Károly Általános Iskolába.

2012-ben az Ócsai Halászy Károly Általános Iskolában helyezkedtem el. Azóta is ott dolgozom, **természetismeretet és biológiát tanítok.**

Tavaly ballagott el nyolcadikos osztályom. Nagyon büszke vagyok arra, hogy egy sajátosan alakult **osztályközösséget** tudtam négy éven keresztül összetartani. 23 tanuló végzett, közülük 12-en voltak annak az osztálynak a tanulói, amit a negyedikes osztálytanítótól átvettem, viszont az anyakönyvet 35 tanulóval zártam le. A velünk végző diákokon kívül kilenc máshová került tanuló jött el a ballagásra.

Hatodik osztályuk végén nyolcan nyertek felvételt a helyi hatosztályos gimnáziumba, és csak a hetedik osztály elején 5 többszörösen bukott, veszélyeztetett tanulót kaptam, akik közül az egyik már évek óta magántanulónként teljesítette tanulmányi kötelezettségeit. **Ez a csapat kollégáim szaktanári és az én osztályfőnöki munkámnak köszönhetően a 2017-es kompetenciamérésen az előző év végi osztályzat függvényében iskolánk nyolcadik osztályai között a legjobb eredményt érte el.** Nem volt szint alatt teljesítőnk sem

61

matematikából, sem szövegértésből. A motiváltságból arra is futotta, hogy a háttérkérdőíveket a legmagasabb arányban hozták vissza.

Jelenleg egy kis létszámú ötödikes osztály **osztályfőnöke** vagyok. A 17 tanulóból 6 fő sajátos nevelési igényű, a többiek között is több a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő és/vagy hátrányos helyzetűek. **Tizenegy osztályban tanítok összesen 231 tanulót, átlagban heti 28 (huszonnyolc) órában.** Nagyon szeretem a munkámat.

Részt vettem a minősítési eljárásban és 2015 decemberében megszereztem a **Pedagógus II.** besorolási fokozatot.

Vezetői szakértelmem és tulajdonságaim: Értő kommunikáció, **asszertivitás**, döntéshozatali és problémamegoldó stratégiák alkalmazása. Munkabírási, együttműködés, önállóság.

Felhasználói szintű számítógépes ismereteim megvannak. (MS Office, Internet, ECDL, 2008).

Latin és angol nyelvből „C”-típusú, középfokú nyelvvizsgám van, bár nyelvtudásom az évek alatt sajnos megkopott. Újrakezdő szinten beszélek néhány európai nyelven.

B kategóriás személygépjármű vezetői engedéllyel rendelkezem.

A monori balassady népfőiskola alapító tagja vagyok. Albertirsán létrehoztam a Tessedik iskolások egészségért alapítványt, mely azóta is működik.

Nős vagyok, feleségem tanítónő, öt gyermekünk van.

/Szakmai önéletrajzom alátámasztásaként mellékelek egy munkatársi és egy szülői jellemzést. A szülői jellemzést egy vállalkozó édesanyától kértem, akinek nincs általános iskolai korú gyermeke. A tanári jellemzést volt ócsai kollégám írta, aki több mint harminc éven át dolgozott az ócsai iskolában, tavaly eredményes munkájáért tankerületi jutalmat kapott./

Zárógondolat

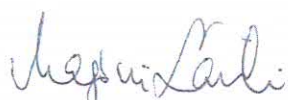
Gnóthi szeauton – Ismerd meg önmagadat! A delphoicától jóslást kértek az emberek, a *sorsukra* voltak kíváncsiak. A jós azt felelte: Ismerd meg önmagadat, és tudni fogod a sorsodat. Mert a sorsod te vagy. Nem külső erők uralkodnak rajtad, az *isteni* benned van, és jellemed, személyiséged alakítja, formálja jövődet. Változtass magadon, és változni fog a sorsod is. Fogadd el magadat, és el tudod majd fogadni sorsodat is. /Popper Pétert át- és továbbgondolva./

Ebből a gondolatból kiindulva szeretném Jászai Marit közel hozni és példaként állítani az iskola elé. A szigorú szegénységből, bántalmazottságból, kivetettségből érkező bátor, független nő, aki elvált, gyermektelen asszonyként tudott az önfeláldozás és az odaadás mintaképe lenni. Aki színművészi őstehetsége mellett rendkívüli szorgalommal tanult és képezte magát egész életében.

Úgy érzem, mindazzal, amit leírtam, tudunk igazi útravalót nyújtani gyermekeinknek, és szolgálni szűkebb és tágabb környezetünket.

Ehhez kérem a véleményezőket és a döntéshozókat támogatását. ...

Monor, 2018. március 25.

Magócsi László

általános iskolai tanár

Nyilatkozat 1.

Alulírott, Magócsi László hozzájárulok a Monori Jászai Mari Általános Iskola intézményvezetői állására általam benyújtott teljes pályázati anyag sokszorosításához, továbbításához, illetve 3. személlyel történő közléséhez.

Monor, 2018. március 25.

Magócsi László

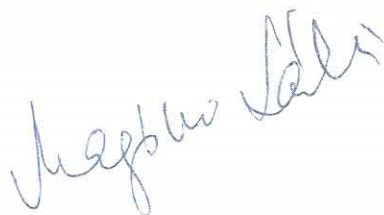

Nyilatkozat 2.

Alulírott, Magócsi László hozzájárulok személyes adataimnak a Monori Jászai Mari Általános Iskola intézményvezetői állására általam benyújtott pályázattal összefüggő kezeléséhez.

Monor, 2018. március 25.

Magócsi László

2018. március 25.

Munkatársi jellemzés

Magócsi László intézményvezetői pályázatához

Nem tudom, hogy része-e egy intézményvezetői pályázatnak a munkatársi jellemzés (ajánlás), mégis nagy örömmel teszek eleget Laci felkérésének. Bár, megjegyzem, nem könnyű a feladat, hiszen egy nem szokványos jellemzést igyekszek készíteni egy korántsem szokványos pedagógusról. Így célszerűnek látszik a kompetencia területeket fogódzónak hívni, természetesen nem szokványos módon.

Szakmai tudás. „Könnyű neked, bioszt tanítasz, az érdekes!” – hallhatta sokszor. Valóban érdekes a biológia? Igen, ugyan úgy, mint a történelem, az irodalom, a nyelvek, vagy uram bocsá' a matematika is. Vagyis lehet nagyon érdekes, vagy lehet nagyon száraz és unalmas valamennyi tantárgy. Laci óráiról számtalanszor jöttek az én órámra úgy a gyerekek, hogy a legnagyobb kedvességgel, de igen határozottan (több próbálkozással) kellett leállítani őket, hogy fejezzék már be az előző órai élményeik ilyen fokú részletes újra élését, mesélését. Nagyon jól emlékszem egy szakmai napunkra, ahol két bemutató órát néztünk meg egy délelőtt. Az első, egy láthatólag unalomig begyakorolt, kérdés nélkül előre válaszolós, három projektoros... a másik a Laci órája. Az, ahol az időjós (egy tanuló) vicces időjárás jelentést adott (5. osztály természetismeret, azt hiszem), ahol a gyerekek a csoportalakításnál kötetlenül, fesztelenül járkáltak, ahol szabad volt tévedni, ahol szabad volt más véleményen lenni. A legmegdöbbenőbb, és számomra a legszimpatikusabb az volt, amikor Laci a megbeszélésnél kijelentette ötven kolléga előtt, hogy : „Értsétek meg, a tananyag az másodlagos!”. Mindezt úgy, hogy természetesen mindent megtanított, de végig az volt az ember érzése, hogy az tényleg csak másodlagos, a lényeg valami egészen más. Én ezt nevezem igazi szakmai tudásnak.

Pedagógiai folyamatok tervezése, önreflexió. Természetesen mindannyian tervezünk, ismerjük a tantervet, van tanmenetünk, írunk tematikus tervet és persze óravázlatot is. Azt hiszem, hogy ez az alap. A lényeg ezután következik, mert egy igen súlyos zavaró tényező szép terveinket időnként hallatlan ügyességgel tervezi át. Igen, a gyerek. Ekkor jön a pedagógus, mert ismeri a gyereket. Ismeri az osztály, és minden egyes tanuló minden apró rezdülését, és rögtön tudja, hogy mit kell tennie. Munkamódszert vált, kizökkent, meglep, elterel (majd mégis vissza), és addig ügyeskedik észrevétlen, hogy végül az ő terve valósul meg. Laci nem az a : „Akkor dolgozatot írunk!” típus. Sokkal inkább az, aki azt mondja: „Rendben van emberek, úgy látom, elakadtunk. Akkor most kérek három erős fiút, akinél le fogjuk mérni, hogy melyikük tudja tovább tartani nyújtott kézzel ezt a ló koponyát, vagy mamut fogat (vagy mi a csoda volt is az). Végül úgy valósul meg a terve, hogy a gyanútlan „áldozat” észre sem vette.

A tanulás támogatása. Ahogy végig futok az indikátorokon, látom, hogy az előző két részben már több is szóba került (bizalom teli légkör, támogató környezet, tanulók aktuális állapotának figyelembe vétele). Talán annyival egészíteném ki, hogy osztályainak rendszeresen tart tanulás módszertani órákat, ha nem órarendi keretek között, akkor délutáni foglalkozás formájában

61 21

A tanuló személyiségének fejlesztése. Egy lényeges momentum kiemelésével könnyedén tudom árnyalni Laci ilyen fajta kompetenciáit. Mostani osztálya a híres/hírhedt 5.A kis létszámú osztályként működött alsó tagozatban. A kis létszám az évek során már nem is volt olyan kicsi, a HH, HHH, BTM-es tanulók száma és aránya viszont változatlan maradt a felső tagozatba lépéskor. A sokak által rettegett kérdést – „Ki kapja őket felsőben?” - Laci válaszolta meg, aki önként, nagy kedvvel, nagy tervekkel vállalta a rendkívül nehéz feladatot. Más osztályfőnök akkor sértődött volna meg, ha azt az osztályt kapja, ő akkor, ha nem...

Tanulói csoportok, közösségek fejlesztése. Nekem eleinte furcsának, régmódinak tűnt, mikor észrevettem, hogy magázza a tanulókat, az ötödikest is, az alsóst is, mindenkit. Aztán megértettem, hogy így adva egyfajta „tiszteletet” tulajdonképpen egymás tiszteletére, elfogadására is neveli őket.

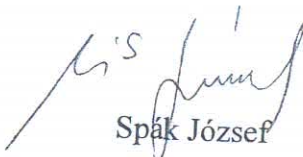

Nyitottság, társadalmi érzékenység, más kultúrák elfogadása területén egyszer volt egy vitánk. Szerintem egy csoporton belül illetlen olyan nyelven kommunikálni, amit a csoportból (osztályból) csak 2-3 ember ismer, legyen az angol, vagy akár latin. Ő ezzel nem értett egyet, mert szerinte inkább nekünk kellene megtanulni egy Magyarországon elterjedt kisebbségi nyelvet, és adott esetben azon kommunikálni néhány tanulóval.. hát ennyit az elfogadásról. A közösségfejlesztés változatos módszereire kiváló példa az osztálykirándulás. Párhuzamos, hetedikos osztályfőnökök voltunk, amikor öt napos délvidéki úton vettünk részt a Határtalanul program keretében. Természetesen minden osztálynak az volt az éves tanulmányi kirándulása, kivéve egyet. Igen, a „d-sek” még elmentek pluszban Laci bácsival két-három napra, lehetőleg már a szorgalmi időszak lezárta után.

Igen, tudom, hogy hátra van még három terület, de itt be kell fejeznem, mert Laci határozottan megkért, hogy igyekezzek ne csak pozitív dolgokat írni, hanem mindent teljesen őszintén. Én igyekszek is, de továbbra sem jut eszembe más – legyen szó bármelyik területről - mint az, hogy az új ötödikes osztályait mindig még szeptember előtt „lelátogatja”, úgy fogadja őket, hogy már ismeri a családot, a körülményeket. Valamint az, hogy hétvégén képes elmenni valamelyik tanítványának megnézni az egész napos karate versenyt, vagy, hogy igyekszik reggel héttől délután háromig, négyig bent lenni az iskolában. De attól félek, ha ezeket mind leírnám, a jellemzés már-már csöpögösnek, hiteltelennek tűnne, ezért csak összefoglalnám.

Biztos vagyok benne, hogy Magócsi László egy gyermekközpontú, nyugalmat és elfogadást sugárzó intézményt tudna kialakítani, ahol a gyerek, és a tanár is jól érzi magát, ráadásul a szülő is elégedett.

Én szeretnék egy ilyen iskolában dolgozni.

Ócsa, 2018. március 21.

Spák József
testnevelő tanár, Ócsa
 22

SZÜLŐI JELLEMZÉS

Magócsi Lászlót 5 éve ismertem meg, amikor a lányom osztályfőnöke és biológia tanára lett ötödikben. 2 évig volt a tanára, mert a lányom, Dorka, hatodik után átment a helyi 6 osztályos gimnáziumba.

A gyerekek első perctől szerették őt, mert mindenkihez nyitottan és nagyon figyelmesen viszonyult. Ugyanúgy érdekelte a rossz tanuló, nehéz körülmények közt élő bukott fiú véleménye, mint a jó tanuló, rendezett körülmények között élő gyermekek véleménye. Biztos vagyok benne, hogy némelyik gyerek számára sorsfordító lehetett ez az ismeretség, mert akit évek óta „leírtak” a tanárok, de talán némelyik esetben a saját szülei is, annak életre szóló élmény lehetett ez, hogy valaki figyel rá, és őszintén érdekl, hogy mi van vele.

A 2 év alatt, míg a lányom az Ócsai Általános Iskola felső tagozatába járt, számtalan programon vett részt, amit a tanár úr szervezett. Gyakori volt, hogy péntek délutánonként sport délutánt szervezett nekik, kidobózást például, ahol elsősorban a kötetlen együttléten volt a hangsúly, mert Laci fontosnak tartotta a gyerekeink testi és lelki egészségét is, és azt, hogy valódi közösséggé váljon az osztály. De gyakori volt az is, hogy hétfvégén, akár a családok részvételével is elmentünk, vagy elmentek valahová, például kirándulni a Börzsönybe, korcsolyázni Kőbánya-Kispestre, vagy akár moziba. Minden évben elvitte őket a Tudományok Éjszakája rendezvényre, részben azért is, hogy „szippantsanak” az egyetemek levegőjéből, mert még ha nem is értenek ott mindent, ami az előadáson elhangzik jó dolog, hogy belülről láthatnak egy egyetemi előadást. Színházba is rendszeresen vitte a gyerekeinket, és meg is fogalmazta, hogy fontos, hogy kulturális programokon is részt vegyenek. Egyszer egy szülői értekezleten azt mondta, hogy a legfontosabb tantárgyak egyike a rajz, mert megtanítja látni a gyerekeket. Szerintem ez nagyon figyelemreméltó gondolat, főként, hogy ő biológianár.

Lacinak 5 gyereke van (ezért is fogalmam sincs hogyan van ennyi energiája figyelni még a mások gyerekeire is), szóval ő nagycsaládos apa, és talán emiatt is érzékeny arra is, hogy a családokat anyagilag minél kevésbé terhelje meg egy-egy kirándulás például. Az osztálykirándulások előtt ezért szülői ötleteket is kért, miből, hogyan tudnának a gyerekek maguknak is pénzt „csinálni”. Így egyik évben ócskavasat gyűjtöttek a gyerekek, másik évben meg a saját maguk által ültetett palántákat árulták az ócsai piacon, és ezek miatt lényegesen olcsóbb lett az osztálykirándulás. Így minden gyerek el tudott jönni.

Én mindkét kiránduláson részt vettem, mint kísérőszülő, így saját tapasztalatból is mondhatom, hogy profin, a legapróbb részletekre is figyelve szervezte meg ezeket. És ami szintén fontos szerintem, hogy a gyerekek és a szülő véleményét is kikérte, hogy mi kerüljön a programba. Velünk szülőkkel is nagyszerű kapcsolatot tartott, tudta kihez forduljon, ha kézműves programot szervezett, vagy ha palántákat akart ültetni az osztállyal. Kérte is a segítségünket, és el is tudta fogadni azt. A kollégáival, a többi tanárral is jó kapcsolatban volt, azaz nyilván van is, ami sokszor jött jól, ha a gyerekeinknek gondja volt valamelyik tanárral. Az osztálykirándulásokon beosztotta, hogy mi, szülők hol, miben tudunk a leghatékonyabban segíteni, igazi csapatként tudtunk ott együttműködni.

Laci személyében remek osztályfőnököt, vezetőt és nagyszerű embert ismertem meg.

Tömösközi Ágnes

61 23

LABÓCSI LÁSZLÓT SÉVE ISMERTEN MEG, AMI ÚJRA
A LANTOM OSZTALOZÁS ÉS BIOLOGIA TANÁRA LETT
ÖTÖDIKÉN. ZÉVIG VOLT A TANÁR, MERT A LANTOM,
DOKKA HATODIK UTÁN ATMENT A HELYI GOSZTALYOS
GIANNARIKUSRA.

A GYEMEKER ELŐ PERCTŐC SZARTEK ÉRT, MERT
MINDENKÉPP NYITOTTAN ÉS NAGYON FIGYELVESEN
VISONYSULT. GYAKORR ÉRDEKELTE A ROSZ TANÁR
NEHEZ KÖRÜLMÉNYEK KÖZÉ ELŐ BUJOTT FILM VÉLE-
MÉNYE, MINT A JÓ TANÁR KÖRÜLMÉNYEK
KÖZÉ ELŐ GYEMEKER VELEMENE. BINTOS JAGYOK
BENNE HOGY NÉVELNÉK GYEMEK SZÁMÁRA SOBSTORZIK
LEHETETT EZ AZ ISMERTSÉG, MERT AKIT ÉVEK ÉRTA
LEHETEK" A TANÁR, DE TACÁW NEMENYI ESETBEN
A SAJÁT MILEI IS, ANNAK ELÉTRÉNDŐ ELMENT
LEHETETT EZ, HOGY VALAKI FIGYELKA, ÉS ÖRINTEN
ERDEKI HOGY MI VAN VELE.

A ZÉV ALATT MEG A LANTOM AZ ÓCSAI ALTA-
LÁNOS ISKOLA FŐLŐS TAGORÁTA BA JAKT
SZÁMTA LÁN PROGRAMOW VETT RÉST AMIT A
TANÁR ÚB SZERVEZETT. GYAKORI VOLT HOGY
ELNTEK DEUTANONKENT SPORT DEUTANT
REKVERET NEMK, KIDOBORÁST PÉLDAULI A HOL
ELŐSŐRBA N A KÖTETLEN EGÜTLÉTEN VOLT A
TANGSULY, MERT LALI FONTOSNAK TARTOTTA
7 GYEMEKENK TESTI ÉS LELKI EGÉSZESEGET
IS, ÉS AZT HOGY VALÓDI KÖRÖSEGE VALJON AZ OGY.
E GYAKORI VOLT AZ IS, HOGY HÉTVEGÉN AKAR
CSALÁDOK RÉSZVÉTELEVEL IS ELMENTNÉK,
707 ELMENTEK VALAHOVA PÉLDAUL KIRÁNDUL
A BÖRZSÖNTBÉ, KONCSOLTÁZM KÖBANTA-KISPESTY
707 AKAR MOZIBA MINDEN ÉRTELE...

ŐKET A TUDOMÁNYOS EJZAKAJA BENDREVÉNYEZ,
 RÉSZBEN AZÉRT IS, HOGY "SZIPPANTSANAK" AZ EGÉTE
 MEG LEVEGŐJEBŐL, VERT MEG HA NEM IS
 ÉHTENEK OTT MINDENT AMI AZ ELŐADÁSON
 ELHANGYIK JO PÓLOG, HOGY BEKILDÖL LÁTATT
 NAK EGY EGZETEM: ELŐADÁST,
 SZINHÁZBA IS BENDREVÉSEEN VITTE A GYEREKEIM
 KET, ÉS MEG IS FOGLALMAZTA, HOGY FONTOS
 HOGY KULTURÁLIS PROGRAMOK IS RÉSZ VEGYE
 NEK. EGZEM EGY SZÍLŐI ÉRTEVEZLETEN AN
 MONDTA, HOGY A LEGFONTOSABB TANTÁLMAN
 ÉGTIKE A DAZZ, MERT MEGTANÍTTA LÁTNI
 A GYEREKEKET. SEMIWTEN EZ NAGYON
 FIGYELEMPÉREMLTŐ GONDOLAT, FÖLVÉNT HOGY
 "BIOLOGIATANAK.

LACINAK 5 GYEREKE VAN (ÉRELT IS FOGLALMAZ
 SÍNCOS HOGTAN VAN ENNYI ÉNEKIAJA FIGTECKE
 MEG A MÁSOLE GYEREKEIKÉIS) SZÓVAL O' NAGY-
 CSA LADOS APA, ÉS TALAN EMIATT IS ÉREKÉNY
 FRA IS, HOGY A CSA LADOKAT ANYA GILAG MIWEL
 LEVES BE TERHELJE MEG, EGT-EGY KIRANDULÁS
 PÉLDÁUL. AZ OSTALY KIRANDULÁSOK ELŐTT ÉRELT
 SZÍLŐI ÖTLETEKET IS KÉLT, MIBŐL, HOGTAN
 WDNANAK A GYEREKEK MAGUK IS PÉNZ
 "SINÁLN". IGT EGRIK ÉUBEN ÖCSKA VASAT
 ZŰTÖTTEK A GYEREKEK, MÁSIK ÉUBEN MEG
 SAJAT MAGUK ALTAL KLTETETT PALAN-
 ALGAT ALKALAK, AZ ÖCSAI PIACON, É'S
 ZEK MIATT LÉNYEGESEN ÖLCSŐBB LETT
 2 OSTALY KIRANDULÁS. IGT MINDEW GYEREK
 - TUDOTT JÖNNI.

34

EN MINDKÉT KIRÁNDULÁSOK BÉSZET VETTEM
 MINT KISEBŐSÜLŐ, IGT SAJÁT TAPASZTALAT-
 BÓL IS MONDHATOM, HOGY PROFIN, A LEGALABBE
 BESZÉTHETÉ IS FIGYELVE SZERVEZTE MEG EZEKET
 ÉS AMI SZINTÉN FONTOS SZEMINTEK, HOGY A
 GYERMEKEK, ÉS A SZÜLŐK VELEMENNYET IS KIKÉ-
 TTE, HOGY MI KÉRIK JÖN BELE A PROGRAMBA,
 VELEM K SZÜLŐKHEZ IS NAGYRENK KAPCSOLATOT
 TARTOTT, TUDTA KIHEZ FODULJON, HA KÉRNI VE
 PROGRAM MOT SZERVEZETT, VAGY HA PALANTÁKAT
 AKART KILTETNI AZ ORSZÁLYAL, KÉRTE IS A
 SEGÍTSÉMIKÉRT, ÉS EL IS TUDTA FOGADNI AZT,
 KOLLEGIÁVAL, A TÖBBI TAPASZTALAT IS JÓ KAPCSO-
 -ATBAN VOLT, AZAZ NYILVÁN VAN IS, AMI SOKAN
 TÖTT JÓL, HA A GYERMEKEINKNEK GONDJA
 VOLT VALAMÉRT, TANÁRVAL.
 AZ ORSZÁLYKIRÁNDULÁSOKON BEONTOTTA HOGY
 MI SZÜLŐK HOL MIBEN TUDUNK LEGALABBE
 -TABBAN SEGÍTEMI, IGAZI CSAPATKÉNT TUDTUNK
 OTT EGYÜTT MUKÖDNI.
 ACI SZERVEZÉSEKEN REVEK ORSZÁLYFÖVÖKÖT,
 IERETÖT, ÉS NAGYRENK EBENT ISMEKTEK
 MEG.

Törvöskön: ÁGNES
 Szülő